

Ако съмъ готовъ тогазъ що?

Не трѣбва да речешь че си готовъ додѣ не ся испыташь прилежно; защото рѣшеніе-то на това питаніе е едно отъ най-важны-тѣ, които смъртенъ человѣкъ може да направи; защото това рѣшеніе е за душа-тѣ ти, която е безкрайно скъжпоцѣнна, и защото, ако ся рѣши криво, зло ще е бескрайно. Отвори прѣдъ себе си Библій-тѣ и дълбоко испытай въ неїж, какъ ся описва Христіянскій-тѣ характеръ. Прѣмѣри съ това мѣрило сърдце-то си и животъ-тѣ си. Не мысли че са готовъ да умрешь, защото други-тѣ человѣци иматъ добро мнѣніе за тебе. Държъ въ умъ-тѣ си послѣдній-тѣ испытъ въ сѫдный-тѣ день! Колко е важенъ, колко строгъ тойзи испытъ! И колко важно ще е слѣдствіе-то му! Най-послѣ ако можешъ ты смиренно да ся надѣашъ че си пріетъ отъ Іисуса Христа, тогазъ съ пла-меннѣ ревность и съ всяко възможно срѣдство почитай Него, който е началникъ и совѣршителъ на вѣрж-тѣ. (а) Нека гледатъ всички, че твоята надежда тя очистя, и че вѣра-та ти дѣйствува съ любовъ. Нека гледатъ, че всичкий-тѣ ти характеръ е подновенъ и станжалъ съобразенъ съ Евангѣліе-то. Съ всяко срѣдство, което можешъ да употребявашъ, да ся стараешъ, за да направишъ всички-тѣ человѣци наслѣдници на подобнѣ славнѣ надеждѣ.